

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/121/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215205050
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1215205050.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcov: 1/ P. A. Z., H.. XX.XX.XXXX, C.: M. XX, F., 2/ G. Z., H.. XX.XX.XXXX, C.: M. XX, F., obaja v zast. ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., AK, so sídlom Dobšinského 12, Bratislava, proti žalovanému: SATUR TRAVEL a.s., IČO: 35 787 201, so sídlom: Miletičova 1, Bratislava, v zast. Advokátska kancelária Melničák a Semančíková, s.r.o., so sídlom: Miletičova 1, Bratislava, o zaplatenie 1500,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 13.02.2020, č.k. 15C/105/2015-382, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdzuje.

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania **m e n í t a k**, že **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi 1/ v rozsahu 33,3%. Žalobkyni 2/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

Žalobcom 1/ a 2/ sa voči žalovanému **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 500 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500 € od 11.11.2014 do zaplatenia. II. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 1000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1000 € od 11.11.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. III. Žalobcom 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 1, § 5 písm. a/, § 8 ods. 2, 3 zákona č. 281/2001 Z. z. zákona o zájazdoch, § 741a, § 741b ods.1, § 52, § 53 ods. 1, § 53 ods. 3 písm. e Občianskeho zákonníka, § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a vecne tým, že žalobca v 1/ rade sa žalobou zo dňa 24. 02. 2015, doručenou súdu dňa 27. 02. 2015, upravenou pred súdom na pojednávaní dňa 13.5.2015, domáhal proti žalovanému zaplatenia 1.500,- € s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 11.11.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zľavy z ceny zájazdu 500,- € a titulom nemajetkovej ujmy za stratu radosti z dovolenky 1.000,- €.

3. Súd v zmysle podania žalobcu v 1/ rade zo dňa 06. 10. 2015 uznesením zo dňa 21.12.2015 č.k. 15C/105/2015-126 vstup ďalšieho účastníka na strane žalobcu - G. Z. ako žalobkyne v 2/ rade pripustil a konanie v časti žaloby žalobcu o zaplatenie 1000,- € s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 11.11.2014 do zaplatenia zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.01.2016. Zároveň, v zmysle predmetného podania žalobcu v 1/ rade zo dňa 06. 10. 2015, uznesením vyhláseným na

pojednávani dňa 14.03.2017 pripustil zmenu petitu žaloby v navrhnutom znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 500 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% od 11.11.2014 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 1000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% od 11.11.2014 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

4. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 29.03.2018, č.k. 15C/105/2015-233, v znení opravného uznesenia č.k. 15C/105/2015-269 zo dňa 23.04.2018, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v 1/ rade sumu vo výške 250 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % od 19.03.2015 do zaplataenia, zaplatiť žalobcovi v 2/ rade sumu vo výške 250 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % od 19.03.2015 do zaplataenia a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia v 1/ a 2/ rade a aj žalovaný a žiadali rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5Co/167/2018-314 zo dňa 31.12.2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že toto rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené v časti nároku žalobcov na zľavu z ceny zájazdu. Vyjadril svoj právny názor, že nedostatky v ubytovaní uvádzané žalobcami - t.j. zápach, nečistoty, plesne, výskyt slimákov v záhradných vilkách a podobne, ktoré sú súdu známe z obsahu spisu (t.j. fotografie plesní a slimákov, spísaný záznam o reklamácii), sú dôvodom na zľavu z ceny zájazdu a súčasne vyslovil, že je preto potrebné, aby sa súd prvej inštancie zaoberal výpočtom tejto zľavy. V súvislosti s nárokom žalobcov z titulu nekalosúťažného konania uviedol, že o tomto nároku síce nebolo potrebné rozhodnúť, avšak napriek tomu je v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie správne. Za správne považuje odvolací súd aj rozhodnutie súdu v časti nároku na náhradu za stratu radosti z dovolenky.

6. Súd opätovne vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s výsluchom žalobcov v 1/ a 2/ rade (ďalej len „žalobcovia“), výsluchom svedka G. L., výsluchom svedka dožiadaným Okresným súdom Trenčín Z.. D. E., oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise a to výpisom z obchodného registra žalovaného, Zmluvou o obstaraní zájazdu č. XXXXXXX z 09.6.2014, fotodokumentáciou, záznamom z 18.8.2014, reklamáciou zájazdu rezervačné č. XXXXXXX, vyjadrením k reklamácii z 10.11.2014 s fotodokumentáciou a celkovými hodnoteniami, založených v súdnom spise na č.l. 7 až 34, fotokópiou katalógu Leto 2014 (strana 254 a 255), Cenníkom Leto 2014, Zmluvnými podmienkami CK SATUR TRAVEL a.s. bez uvedenia dátumu ich vydania (založených v súdnom spise na č.l. 48 až 56), potvrdením o kategorizácii hotela Kaya Artemis Resort & Casino v tureckom jazyku s prekladom do slovenského jazyka a výstupom z elektronickej evidencie hotelových zariadení (ktorá je vedená pre Severný Cyprus, kde pod položkou 47 je predmetné ubytovacie zariadenie a špecifikácia jeho kategorizácii hviezdčkami), potvrdením o platbe za zájazd v sume 1.528,60 € a v sume 1.540,- € z peňažného účtu žalobcu v 1/ rade (a potvrdením o vedení tohto účtu), ako i oboznámením s ostatnými súdu predloženými listinami tvoriacimi obsah spisu a na základe zisteného skutkového stavu veci mal za to, že :

7. Zmluva o obstaraní zájazdu predstavuje osobitný druh príkaznej zmluvy, podstatou ktorej je obstaranie služieb súvisiacich so zájazdom, teda s cestou a pobytom. Tieto služby cestovná kancelária spravdla obstaráva pre svojich klientov prostredníctvom iných subjektov (dodávateľov služieb). Z charakteru Zmluvy o obstaraní zájazdu vyplýva, že cestovná kancelária obstaráva pre objednávateľa poskytovanie jednotlivých služieb (ktoré napokon tvoria jeden komplex) od viacerých dodávateľov. S týmito dodávateľmi má cestovná kancelária uzavretú zmluvu (obchodnú), na základe ktorej mu dodávateľia poskytujú služby pre jej objednávateľov (účastníkov zájazdu). Z hľadiska zodpovednosti za plnenie zmluvne dohodnutých služieb, za ich úroveň a kvalitu zodpovedá cestovná kancelária bez ohľadu na to, či tieto záväzky plní sama, alebo prostredníctvom iného dodávateľa. Je to zásada platná pre zmluvy príkazného typu, ktorá je zakotvená aj v § 726 OZ. Cestovná kancelária sa preto nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za plnenie svojich záväzkov, na ktoré sa zmluvne zaviazala. Aj keď sa v tomto ustanovení nehovorí konkrétne, o akú zodpovednosť môže ísť, treba uviesť, že ide predovšetkým o zodpovednosť za vady poskytnutých služieb. Pokiaľ ide o uplatňovanie zodpovednosti za vady poskytnutých služieb, zákon zástupcovi cestovnej kancelárie ukladá povinnosť, aby o uplatnení práva vyplývajúceho zo zodpovednosti za vady spísal písomný záznam (tzv. reklamačný protokol). Ten by mal potom následne slúžiť na uplatnenie práva vyplývajúceho zo zodpovednosti za vadne poskytované služby. Vo všeobecnosti platí, že objednávateľ má právo na odstránenie vady, ak je to

možné. Odstránenie vady spočíva v tom, že sa mu napríklad poskytne také ubytovanie, aké mal v zmluve potvrdené. Toto odstránenie vady musí zabezpečiť zástupca cestovnej kancelárie (delegát alebo sprievodca) priamo na mieste v ubytovacom zariadení. V druhom prípade má objednávateľ právo na zľavu z ceny, ak vady nebolo možné odstrániť. Na preukázanie tohto nároku slúži spísaný záznam o uplatnení práva na odstránenie väd. Právo na uplatnenie zľavy z ceny musí objednávateľ uplatniť písomne v cestovnej kancelárii, a to bezodkladne, najneskôr však do troch mesiacov odo dňa, keď sa zájazd skončil. Ide o prekluzívnu lehotu, ktorej uplynutím toto právo zaniká. Ak objednávateľ uplatní svoje právo včas, teda najneskôr v uvedenej trojmesačnej lehote, a cestovná kancelária mu jeho nárok neuzná, má právo obrátiť sa na súd v trojročnej premlčacej lehote, ktorá začne plynúť dňom, keď právo uplatnil v cestovnej kancelárii písomne. Ak po začatí zájazdu objednávateľ - klient zistí, že cestovná kancelária mu nemôže poskytnúť služby alebo ich podstatnú časť riadne a včas, cestovná kancelária je predovšetkým povinná odstrániť prekážky, ktoré bránia splneniu jej zmluvných povinností, a teda musí urobiť opatrenia, aby zájazd mohol pokračovať. V prípade, ak cestovná kancelária môže pokračovaniu zájazdu zabezpečiť určité služby iba prostredníctvom služieb nižšej kvality, než sú uvedené v zmluve, je povinná vrátiť objednávateľovi rozdiel ceny medzi zmluvne dohodnutými službami a skutočne poskytnutými službami (zákon nepresne používa pojem "ponúkané služby", hoci v štádiu realizácie zájazdu ide síce o služby, ktoré boli ponúkané, ale dôležité je to, že už sú zmluvne dohodnuté, potvrdené). Aj v takomto prípade treba spísať písomný záznam, aby existoval doklad pre uplatnenie napríklad zľavy z ceny, resp. vrátenie rozdielu. Aj v takomto prípade platí trojmesačná lehota na uplatnenie práva na vrátenie rozdielu, ktorá začína plynúť dňom skončenia zájazdu. Ak cestovná kancelária nemôže zabezpečiť služby riadne a včas alebo ak objednávateľ nesúhlasí s poskytnutím služieb nižšej kvality, než sú uvedené v zmluve, je povinná bezodkladne vrátiť objednávateľovi rozdiel ceny zájazdu.

8. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v predmetnej veci boli splnené zákonom stanovené predpoklady na uplatnenie nároku žalobcov, keď mal za preukázané, že v zmysle § 741i ods. 2 OZ si žalobcovia v 1/ a 2/ rade uplatnili právo na odstránenie chybné poskytnutej služby v priebehu zájazdu, a to spísaním reklamačného protokolu žalobcom v 1/ rade z 18.08.2014 (č.l.22), ktorý prevzala za žalovaného delegátka Z. D. E.. Napriek tomu, že v písomnej reklamacii žalobcu v 1/ rade adresovanej žalovanému absentuje dátum, avšak vyjadrenie žalovaného k reklamácii je datovaný 10.11.2014, čím je nesporné, že žalobca v 1/ rade reklamoval poskytnuté služby v 3 mesačnej prekluzívnej lehote (§741i ods. 2 OZ) súd ustálil, že sú naplnené podmienky kladené ustanoveniami. Následne súd pristúpil k posudzovaniu samotného nároku žalobcov, postupujúc v intenciách právneho názoru Krajského súdu v Bratislave (§ 391 CSP), vysloveného v uznesení č. k. 5Co/167/2018-314 zo dňa 31.12.2018, v ktorom odvolací súd označil nárok žalobcov na zľavu za poskytnuté služby (z ceny zájazdu) žalovaným za oprávnené s tým, že úlohou súdu prvého stupňa bude posúdiť výšku uplatnenej zľavy žalobcami.

9. Súd prvej inštancie primárne poskytol priestor sporovým stranám sa mimosúdne dohodnúť. Nakoľko mimosúdne rokovania medzi sporovými stranami nevedli k vzájomnému konsenzu, súdu neostalo iné ako vo veci meritórne rozhodnúť, vychádzajúc zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu.

10. V časti, v ktorej tunajší súd rozsudkom zo dňa 29.03.2018, č.k. 15C/105/2015-233, v znení opravného uznesenia č.k. 15C/105/2015 -269 zo dňa 23.04.2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v 1/ rade sumu vo výške 250 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % od 19.03.2015 do zaplataenia a zaplatiť žalobcovi v 2/ rade sumu vo výške 250 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % od 19.03.2015 do zaplataenia, obom titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, Krajský súd v Bratislave, uznesením č. k. 5Co/167/2018-314 (v odôvodnení, ods. 49) označil ako správny, preto súd v tomto smere ďalšie dokazovanie nevykonal. Opätovne poukazuje na európsku judikatúru, ktorou je slovenský právny poriadok viazaný a pokiaľ ide o uplatnenú náhradu za nemajetkovej ujmy, vychádzajúc z článku 5 smernice 90/314/EHS o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb je zodpovednosť cestovnej kancelárie širšia a okrem náhrady zmarených výdavkov zahŕňa aj odškodnenie za zmarenie dovolenky (tzv. strata radosti z dovolenky). Tento názor potvrdzuje aj aktuálna judikatúra ESD, ktorá vyvodila nárok objednávateľa na náhradu nemajetkovej ujmy ako dôsledok zmarenej dovolenky (rozsudok ESD vo veci C-168/00 vo veci Simone Leitner v. TUI Deutschland GmbH). Rovnako má objednávateľ právo na náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku neplnenia alebo vadného plnenia služieb zahrnutých do zájazdu. Objednávateľ zájazdu má pri súčasnom právnom stave možnosť uplatnenia práva na náhradu nemajetkovej ujmy voči cestovnej kancelárii: a) uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu zásahu do súkromia na základe ustanovenia § 13 OZ ako dôsledok

zásahu do osobnostných práv; b) uplatnenie náhrady škody v rámci úpravy cestovnej zmluvy v súlade so smernicou 90/314/EHS; c) uplatnenie práva na náhradu škody voči štátu, ktorý nevykonával smernicu 90/314/EHS riadne a včas.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právnym základom nárokov žalobcov v 1/ a 2/ rade je Zmluva o obstaraní zájazdu č. 1965366 uzavretá medzi sporovými stranami dňa 09.06.2014. Uvedenou zmluvou sa žalovaný ako obstarávateľ zaviazal, že žalobcom ako objednávatelom obstará vopred ponúkanú kombináciu služieb cestového ruchu - letecký zájazd pre dve dospelé osoby a dve deti v termíne 18.08.2014 - 28.08.2014 v destinácii Cyprus, oblasť: Bafra, ubytovanie: hotel Kaya Artemis so službami v kvalite a množstve špecifikovanom v katalógu Leto 2014 a žalobcovia sa zaviazali uhradiť žalovanému za poskytnuté služby cenu v celkovej výške 3 068,60 €. Z obsahu Zúčtovacieho dokladu č. 19653 (ako aj z výpisu z bankového účtu žalobcu v 1/ rade) vyplýva, že žalobcovia za poskytnuté služby riadne uhradili sumu 3 068,60 € pozostávajúcu zo sumy 2 x 1 978 € ubytovanie pre dospelého na základnom lôžku - 2x, sumu 199 € ubytovanie dieťa (2 r- 6 až 12 r) na prístelke -1x, sumu 99 € za dieťa (2 až 12 r) na prístelke - 1x, poistenie Allianz - 4x a poistenie insolventnosti. 72,60. Z Katalógu Leto 2014, z ktorého žalobcovia predmetnú dovolenku vyberali, vyplýva (str. 50), že hotel Kaya Artemis s oficiálnym hodnotením päť hviezdíčiek sa nachádza „pri krásnej pláži s jemným pieskom na severnom pobreží Cypru“. Vybavenie zariadenia: hotelový komplex KAYA ARTEMIS * * * * * pozostáva z hlavnej budovy v štýle antického paláca a záhradných pavilónov. Ubytovanie: v záhradných pavilónoch sú klimatizované dvojlôžkové izby s možnosťou dvoch prísteliek, v hlavnej budove sú klimatizované dvojlôžkové izby s možnosťou jednej prístelky (rozťahovacia).“

12. Žalovaný po príchode do destinácie zabezpečil žalobcom ubytovanie v záhradných pavilónoch v hotelovom komplexe KAYA ARTEMIS * * * * *, ktoré sa podľa plánu rezortu nachádzajú v časti mimo hlavnej budovy. Tvrdenia v žalobe, že žalobcom nebola nikdy oznámená skutočnosť že budú bývať v záhradných pavilónoch sa v priebehu dokazovania preukázali ako nepravdivé, keď žalobca v 1/ rade výslovne v rámci svojej výpovede na pojednávaní dňa 13.05.2015 uviedol, že pri uzatváraní zmluvy o obstaraní zájazdu si bol vedomý, že budú ubytovaní v záhradných pavilónoch a nie v hoteli (č.l. 58 spisu). Z fotografií predložených v konaní žalobcami je však zrejmé, že záhradné izby v ktorých boli žalobcovia ubytovaní, nespĺňajú štandard ubytovacieho zariadenia označeného kategóriou 5 *, tak ako to uvádza samotný žalovaný v katalógu „ Leto 2014“ z ktorého žalobcovia vychádzali pri výbere zájazdu. Žalovaný počas celého konania tvrdil, že toto ubytovanie v záhradných pavilónoch hotelového komplexu KAYA ARTEMIS * * * * * zodpovedalo tomu, čo si žalobcovia vymienili v Zmluve. Po predložení dôkazných listín žalobcami najmä po oboznámení sa s fotodokumentáciou ako aj po výsluchu žalobcov však vyplýva, že cena zájazdu žalovaného absolútne nezodpovedala objednaným službám a žalovaným poskytnuté služby boli v nepomerne nižšej, než dohodnutej kvalite. Z priloženej fotodokumentácie je evidentné, že na všetkých izbách, v ktorých boli postupne ubytovávaní žalobcovia s maloletými deťmi, bola v značnom rozsahu rozšírená pleseň, čomu nasvedčujú o.i. aj odlupujúce sa tapety na stenách izieb, pleseň na špárach, v sprchovom kúte, na obkladačkách. V súdnom konaní boli preukázané aj ostatné tvrdenia žalobcov o nedostatočnej hygiene a závadách v izbách záhradných pavilónov hotelového komplexu KAYA ARTEMIS * * * * * výskyt slimákov na izbách, pretekajúce umývadla cez dosku, kanalizácia pod oknami záhradných pavilónov, prístelka (rozkladacia posteľ) bez kolieska, upchatý otvor ventilácie, alebo popraskané obloženie dverí. Žalovaný počas celého konania namietal použiť tzv. Frankfurtskej tabuľky podľa ktorej si žalobcovia predmetnú zľavu z ceny zájazdu uplatnili. Na tomto mieste dáva súd do pozornosti, že bežne sa v rozhodovacej praxi súdov pri uplatnení nároku na vrátenie ceny alebo poskytnutie zľavy v rámci reklamácie nekvalitných služieb cestovných kancelárií, používa tzv. Frankfurtská tabuľka zliav pri určení zníženia ceny zájazdu. Žalobcovia síce odvíjali uplatnenú zľavu z tejto tabuľky pričom poukázali na jednotlivé vady uvádzané v tabuľke, avšak toto percentuálne vyjadrenie je len orientačným nástrojom pričom si boli vedomí, že táto tabuľka nebola poňatá do slovenského právneho poriadku a je súčasťou tzv. Medzinárodného kódexu kvality cestovania (Codex ITQ). Tento sa však postupne stáva súčasťou poskytovania služieb cestovných kancelárií aj v iných členských štátoch EÚ. Ide o systematický prehľad najčastejšie sa vyskytujúcich nedostatkov služieb cestovného ruchu, pre súdy je nezáväzná, v praxi je však používaná cestovnými kancelárkami ako východisková báza pre poskytovanie zliav pri mimosúdnych vyrovnaniach s klientmi a obsahuje 4 základné skupiny nedostatkov: ubytovania, stravovania, dopravy a iné nedostatky. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaný si svoju povinnosť bezodkladne urobiť také opatrenia, aby mohli žalobcovia pokračovať v zájazde s dohodnutými službami nesplnil. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že za obstaranie zájazdu zaplatili žalobcovia ako manželia sumu 3.068,60 €. Po príchode na izbu, ktorá sa nachádzala v

záhradných pavilónoch hotelového komplexu KAYA ARTEMIS * * * * * , žalobcovia zistili že pod oknom ich izby sa nachádza kanál ktorý šíri nesmierny zápach, následne ubytovanie reklamovali. Reklamácia bola vybavená tak, že žalobcov s maloletými deťmi umiestnili do izby, kde bola na obkladačkách pleseň, slimáky, v izbe boli iba tri postele, hoci v zmysle zmluvy o obstaraní zájazdu v nej mala byť aj prístelka. Po sťažnosti bola prístelka (ruská rozkladacia posteľ) na izbu prinesená, chýbalo jej jedno koliesko, nedalo sa na nej ani sedieť, ani spať a mohla by spôsobiť aj zranenie; táto nebola napriek sťažnosti žalobcu v 1/ rade v ten deň vymenená. Na druhý deň pred raňajkami žiadal opätovne žalobca v 1/ rade o výmenu izby, ktorú im vymenili po 3,5 hodine čakania, pričom aj v ďalšej izbe sa nachádzali slimáky, pleseň na obkladačkách, umývadlo pretekalo cez dosku (bolo potrebné prikladať uteráky). Dňa 18.08.2014 si žalobca u delegáta žalovaného uplatnil právo na odstránenie chybné poskytnutej služby, o ktorej bol vyhotovený písomný záznam a delegátka ponúkla žalobcovi ako kompenzáciu na výber: 1/ výlet zdarma pre celú rodinu, 2/ večera v hotelovej reštaurácii a la carte zdarma, 3/ prenájom plážového baldachýnu na jeden deň s konzumným 300 YTL zadarmo. Uvedená kompenzácia prijatá žalobcami ako adekvátne nebola. Po návrate zo zájazdu žalobca v 1/ rade u žalovaného reklamoval nedodané služby a žiadal vrátenie sumy 2 276,- €. Žalovaný listom zo dňa 10.11.2014 odmietol vrátiť sumu 2 276,- € s tým, že žalobcovi v 1/ rade poskytol všetky služby, ktoré mal objednané a zaplatené. Žalovaný prezentuje hotel Kaya Artemis Resort & Casino ako 5 hviezdíčkový rezort, pričom uverejňuje iba fotografie hlavnej budovy - hotela a nezverejňuje fotografie záhradných viliek, ktorých úroveň nezodpovedá štandardu 5 hviezdíčkového ubytovania. Žalobkyňa v 2/ rade sa v tomto konaní primárne domáhala nároku na zľavu z ceny zájazdu vo výške 500 € a na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 500 € (podaním zo dňa 06.10.2015). Následne na pojednávaní dňa 14.11.2019 právny zástupca žalobcov uviedol, že si v konaní žalobkyňa v 2/ rade uplatňuje 1000 € titulom zľavy z ceny zájazdu a sumu 500 € si žalobcovia uplatňujú titulom straty radosti z dovolenky (t.j. titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch) s odôvodnením, že žalovaný jej (a jej rodinným príslušníkom) neposkytol také plnenie, na aké sa zmluvne zaviazal, ale plnenil v nižšej kvalite. Zľavu z ceny zájazdu vyčíslila písomným podaním doručeným súdu dňa 22.11.2019 tak, že celková cena zakúpeného zájazdu predstavovala sumu 3 068,60 € (pričom táto pozostávala zo služieb: Dospelá osoba na základnom lôžku: 2 x 989 €, Dospelá osoba na prístelke: 1 x 199 €, Dieťa 4 r.: 1 x 99 €, Servisný poplatok: 4 x 155 €, Palivový poplatok: 4 x 25 €, KCP zóna A: 4 x 18,15 €, Spolu: 3 068,60 €) . Žalobkyňa sú uplatňuje celkovú zľavu z ceny zájazdu vypočítanej z časti za dve dospelé osoby na základnom lôžku v celkovej sume 1 987,00 € a to nasledovne - zľava 25% z ceny zájazdu za pleseň nachádzajúcu sa na izbách (494,75 €), zľava 14,5% z ceny zájazdu za hmyz vyskytujúce sa na oknách izby (288,11 €), zľava 11% z ceny zájazdu za zápach šíriaci sa z kanalizácie respektíve klimatizácie (218,57 €). Celková uplatňovaná výška zľavy z ceny zájazdu: $987 \times 25 (494,50 \text{ €}) \times 14,5 (288,11) \times 11 (218,57) = 1 001, \text{ €}$ zaokrúhlene na stovky = 1000 €.

13. Objednávateľovi právo na vrátenie rozdielu ceny medzi zmluvne dohodnutými službami a skutočne poskytnutými službami, v zmysle ustanovenia § 741k ods. 1 OZ vzniká za predpokladu, ak cestovná kancelária - teda žalovaný, nemôže poskytnúť služby vôbec, alebo iba sčasti a pri pokračovaní zájazdu zabezpečí žalobkyni určité služby iba prostredníctvom služieb nižšej kvality, než sú uvedené v zmluve. Ak cestovná kancelária nemôže zabezpečiť služby riadne a včas alebo ak objednávateľ nesúhlasí s poskytnutím služieb nižšej kvality, než sú uvedené v zmluve, je cestovná kancelária povinná bezodkladne vrátiť objednávateľovi rozdiel ceny zájazdu. Obranu žalovaného, že žalobcovia si doposiaľ neuplatnili nárok na úhradu 1000 € z titulu zľavy z ceny zájazdu musel súd vyhodnotiť ako účelovú. V zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 CSP v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania žalobca uvedie pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a právna kvalifikácia takto tvrdených skutočností je vecou súdu, nakoľko civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (právo pozná súd). Žalobkyňa v 2/ rade si od svojho vstupu do konania (podaním zo dňa 06.10.2015) uplatňovala rovnaký finančný nárok od žalovaného vo výške 1000 € a tento svoj nárok kontinuálne odôvodňovala stále rovnakými okolnosťami i keď súd musel prisvedčiť žalovanému, že si tento nárok (ako i žalobca v 1/ rade) uplatňovala absolútne zmätočnou právnou kvalifikáciou. Nakoľko však žalobca (v tomto prípade žalobcovia) nie je povinný v súdnom konaní uplatnený nárok právne správne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vždy vecou súdu, súd nemohol z tohto dôvodu uznať žalovanému ani uplatnenú námietku premlčania z nároku na zľavu z ceny zájazdu, nakoľko žalobkyňa v 2/ rade si nárok na zaplatenie sumy 1000 € kontinuálne uplatňuje od jej vstupu do konania (od 14.03.2017), s rovnakým skutkovým odôvodnením.

14. Nakoľko v časti rozhodnutia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu za stratu radosti z dovolenky v celkovej výške pre oboch žalobcov v výške 500 € (250 € žalobca v 1/ rade a 250 € žalobca v 2/

rade) odvolací súd ustálil, že bolo rozhodnutie správne, preto ako už bolo vyššie uvedené, v tejto časti súd ďalšie dokazovanie ani iné právne stanovisko nezaujal. Žalobcovi v 1/ rade súd priznal celkovú ním uplatnenú sumu 500 €, ktorá bola ním síce tiež v priebehu konania absolútne zmätočne právne kvalifikovaná (naposledy celá titulom náhrady nemajetkovej ujmy podaním zo dňa 06.10.2015), avšak nakoľko právne posúdenie je vecou súdu, súd tento nárok posúdil v časti 250 € ako o nárok na náhradu za stratu radosti z dovolenky a v časti 250 € ako o nárok na zľavu z ceny zájazdu, z dôvodov podrobne uvádzaných vyššie. Čo sa týka žalobcami uplatnenej zľavy z ceny zájazdu, vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie citované zákonné ustanovenia, súd považoval žalobcami uplatnený nárok vo výške 33 % (spoločne), čo predstavuje sumu 1000,-€ z ceny zájazdu (3068,60 €), za primeranú. Podľa názoru súdu je teda možné konštatovať, že žalovaný v popise ubytovacieho zariadenia uvedeného v katalógu „ Leto 2014“ zavádzal objednávateľa zájazdu teda cestujúceho spotrebiteľa tým, že ho nepravdivo, nepresne, nejasne a nezrozumiteľne a neúplne informoval o službách poskytovaných ubytovacím zariadením. Zodpovednosť žalovaného za dodanie služieb tj. úplne a riadne informovať záujemcu o všetkých skutočnostiach, ktoré sú jej známe je objektívna . O nízkej kvalite ubytovania nakoniec vypovedá aj to, že počas zimného obdobia v roku 2014/2015 bola vykonaná kompletná rekonštrukcia hotelového komplexu. Čo sa týka žalovaným namietanej aktívnej legitimácie žalobkyne v 2/ rade v tomto spore, súd poukazuje na § 145 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení manželia spoločne a nerozdielne. Má za to, že z pohľadu tohto konania je irelevantné, že na mieste podpísal písomný záznam uplatnenia práva za oboch manželov (žalobcov) iba žalobca v 1/ rade (dňa 18.08.2014 , č.l. 22 spisu), nakoľko z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí bez ohľadu na to, či sa vybavovala bežná alebo nie bežná vec, sú obaja manželia voči tretím osobám oprávnení solidárne. Z uvedeného dôvodu je aj námietka žalovaného ohľadne nedodržania prekluzívnej lehoty žalobkyňou v 2/ rade je v danej veci irelevantná. Vzhľadom na uvedené súd po podrobne vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že výška uplatneného nároku žalobcov je dôvodná a preto im priznal zľavu z ceny zájazdu v nimi uplatnenej výške, t.j. spolu vo výške 33% (celková cena zájazdu bola 3.068,60 € z čoho 33 % predstavuje sumu 1000,-€) a náhradu za stratu radosti z dovolenky po 250 € každému žalobcovi (spolu 500 €). Zároveň súd žalobcom v 1/ a 2/ rade priznal i úrok z omeškania z priznanej sumy s poukazom na § 3 vlád. nar. č. 87/95 Zb. a § 517 ods. 1,2 Obč. zák.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia mali vo veci plný úspech, a preto im priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

16. Proti predmetnému rozsudku Okresného súdu Bratislava podal odvolanie žalovaný, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu v celok rozsahu zamietol. Žalovaný namietá, že v predmetnom súdnom konaní neboli preukázané skutkové dôvody pre priznanie finančného plnenia v prospech žalobcov tak v časti zľavy z ceny zájazdu ako aj nemajetkovej ujmy. Skutkové dôvody na základe ktorých si uplatnili žalobcu žalobcovi neboli v priebehu súdneho konania preukázané, resp. bola preukázaná ich nepravdivosť. Zároveň tieto dôvody neboli dostatočne zistené a definované ani súdom prvej inštancie. Žalovaný počas celej doby súdneho konania poukazoval na skutočnosť, že žalobcovia v predmetnej veci nepostupovali postupom súladným so zákonom pri uplatňovaní nárokov z titulu údajného porušenia zmluvy o obstaraní zájazdu a intenzita porušenia zákonných povinností bola takého rozsahu, že aj v prípade ak by akýkoľvek nárok vznikol, právo jeho uplatnenia cestou súdu by zaniklo. skutkové dôvody na základe ktorých boli uplatňované nároky na finančné plnenia v súdnom konaní žalobcami, neboli predmetom reklamácie, žalobkyňa 2/ nikdy nespísala písomný záznam a uvedené predstavuje základnú podmienku ďalšieho uplatňovania nárokov, žalobkyňa 2/ nikdy nepodala reklamáciu a uvedené predstavuje základnú podmienku ďalšieho uplatňovania nárokov, keď jej nepodanie v prekluzívnej dobe 3 mesiacov znamená zánik nároku ak by k jeho vzniku došlo. Počas celej doby súdneho konania žalobcovia nárok na zľavu z ceny zájazdu vyčíslili maximálne v sume 500,- EUR. V sume 1000,- EUR bol vždy uplatňovaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. K jeho uplatneniu vo výške 1000,- EUR došlo až v roku 2019, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty. Premlčanie bolo zo strany súdu v úplnosti ignorované. Oboznámením sa s rozsudkom je zrejmé, že tento je zmätočný, vzájomne rozporný a nejasný. Intenzita uvedených nedostatkov je v priamom rozpore s požiadavkou § 220 civilného sporového poriadku na podobu rozsudkov súdov SR. Súd v rozsudku nejednoznačne a zmätočne definuje právne dôvody priznaného nároku, nejednoznačne a zmätočne definuje skutkové okolnosti na základe ktorých je priznané konkrétne finančné plnenie v prospech žalobcov, nejednoznačne a zmätočne definuje a ozrejmjuje skutočnosť, či žalobkyňa 2/ spísala

alebo nespísala písomný záznam priamo na mieste, nejednoznačne a zmätočne definuje a ozrejmuje skutočnosť, či žalobkyňa 2/ spísala alebo nespísala reklamáciu u žalovaného, neozrejmuje ako môže byť fyzická osoba účastníkom písomného právneho úkonu bez toho, aby na tomto písomnom právnom úkone bola akýmkoľvek spôsobom uvedená. Vyššie definované nedostatky postupu rozhodovania a rozsudku sú tak intenzívne, že spôsobujú nesúlad s § 220 ods. 2 CSP. Rozsudok súdu, ktorý trpí takýmito nedostatkami je rozsudkom nepresvedčivým, neurčitým, nezrozumiteľným a teda nepreskúmateľným. S prihliadnutím na uvedené je nevyhnutné tento hodnotiť ako arbitrárny. Uvedený stav je porušením základných práv žalovaného na spravodlivý súdny proces a teda porušením Ústavy SR, ako aj medzinárodných predpisov garantujúcich ochranu ľudských práv a slobôd. Z dôvodov uvedených vyššie je zrejmé, že výrok o trovách konania nemá oporu v príslušnej právnej úprave, keď výrok čo do podstaty nie je v napadnutom rozsahu dôvodný. Zároveň je potrebné upozorniť na skutočnosť, že súd v úplnosti ignoroval skutočnosť že žalobca 1/ uplatnil v minulosti nárok na 1500,- EUR, ktorý bol v časti 1000,- EUR zastavený a priznaný bol len nárok na 500,- EUR. Za takejto situácie nie je zrejmé ako mohlo dôjsť u žalobcu 1/ k 100 % priznaniu nároku na náhradu jeho trov konania.

17. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia, ktorí považujú tvrdenia žalovaného vyjadrené v odvolaní za účelové a bez akéhokoľvek skutkového a právneho základu. Žalobcovia nesúhlasia s tvrdeniami žalovaného, že skutkové dôvody tvoriace základ pre priznanie práva žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy a zľavy z ceny zájazdu neboli v dostatočnej miere preukázané. Žalobcovia v tomto smere poukazujú na obsah spisového materiálu z ktorého jednoznačne vyplýva, že skutkový stav bol preukázaný dostatočne a v potrebnom rozsahu. Skutkový stav, ktorý tvoril podklad pre vydanie ako prvostupňového rozhodnutia, tak uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 5Co/167/2018 spočíval v súhrne skutkových okolnosti, ako sú zatuchnutý vzduch nachádzajúci sa v izbe, existencia plesne (ako pôvodcu respiračných ochorení) nachádzajúca sa na kachličkách v kúpeľni, slimáky nachádzajúce sa na oknách izby alebo zápach z kanalizácie respektíve z klimatizácie. Zároveň v súdnom konaní boli tieto skutkové okolnosti jednoznačne preukázané a z takto ustáleného skutkového stavu pri svojom rozhodovaní vychádzal ako prvostupňový súd, tak aj súd odvolací v rámci prvého odvolacieho konania. Zároveň nemožno pochybovať o tom, že tieto v súdnom konaní ustálené a preukázané skutočnosti objektívne a výrazne znížili nielen komfort a pôžitok zo zakúpeného zájazdu, ale v konečnom dôsledku aj jeho finančnú hodnotu. K námietke premlčania uplatnenej žalovaným, dávajú žalobcovia do pozornosti, že od pripustenia zmeny žalobného návrhu zo dňa 06.10.2015 si žalobca v 2. rade kontinuálne (sústavne) a na rovnakom skutkovom základe uplatňuje sumu 1000 EUR,- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % od 11.11.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Inými slovami, žalobný návrh žalobcu 2. rade nebol po uplynutí premlčacej doby vzťahujúcej sa na uplatňovaný žalobný nárok nikdy žiadnym spôsobom menený, modifikovaný, respektíve upravovaný. Nadväzujúc na uvedené, možno preto takto uplatnenú námietku premlčania žalovaného považovať za absolútne irelevantnú a bez právneho základu. Pričom uvedené konštatoval aj prvostupňový súd, keď sa s ňou náležitým a dostatočným spôsobom vysporiadal spôsobom, že ju v celom rozsahu zamietol ako účelovú. Žalobcovia si z dôvodu vadne dodaných služieb uplatnili po návrate zo zájazdu v zákonom stanovenej lehote a zákonom stanoveným spôsobom u žalovaného svoj nárok na vrátenie časti kúpnej ceny vo výške 2 276 EUR,- (ďalej len ako „reklamácia“). Na túto reklamáciu reflektoval žalovaný listom zo dňa 10.11.2014 v rámci ktorého konštatoval, že reklamáciu žalobcov neuznáva a túto bez akejkoľvek kompenzácie zamietol. Žalobcovia si svoj zákonný nárok následne uplatnili prostredníctvom súdu odo dňa, ktorý nasledoval po dni, kedy bola reklamácia žalobcov zo strany žalovaného zamietnutá a takto si ho uplatňujú počas celej doby súdneho konania s čím sa správne stotožnil aj OSA BA II v rámci prvostupňového rozhodnutia.

18. K námietke žalovaného, že žalobca 2. rade osobne nepodpísal písomný záznam a reklamáciu a teda nie je oprávnený si uplatňovať svoj nárok súdnou cestou, žalobcovia odkazujú na svoju argumentáciu uvedenú v čl. III vyjadrenia k odvolaniu žalovaného zo dňa 21.05.2018. Zároveň to, že žalobcovia si svoje oprávnené nároky uplatnili riadnym a zákonným vyplýva nie len z prvostupňového rozhodnutia, ale tiež z uznesenia KS BA, keď ich odvolací súd uznal ako dôvodné a opodstatnené, čím potvrdil a uznal aj ich riadne a zákonné uplatnenie

19. Základným kritériom pre rozhodovanie o náhrade trov konania v zmysle CSP je pomer úspechu a neúspechu strán. Avšak „Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného

nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce (nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 170/99). Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté. Výška nemajetkovej ujmy je potom druhotná a nadväzujúca.“ (Števček M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 926-927). Inými slovami, úspech vo veci čo do právneho dôvodu, možno považovať za základný determinant určujúci existenciu nároku na náhradu trov súdneho konania. V tomto smere žalobcovia dopĺňajú, že v rámci prvostupňového rozhodnutia im bol zo strany OS BA II priznaný ako nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za stratu radosti z dovolenky, tak aj nárok na zľavu z ceny zájazdu, čím boli v prejednávanej veci čo do právneho dôvodu v absolútnej miere úspešní, v čoho dôsledku možno považovať priznanie 100% náhrady trov konania za zákonné a vecne správne. V tomto smere žalobcovia poukazujú aj na ďalšie skutočnosti uvedené v čl. IV odvolania zo dňa 17.04.2018. Argumentáciu žalovaného spočívajúcu v namietanej arbitrárnosti prvostupňového rozhodnutia považujú žalobcovia za irelevantnú a bez významu, keď v nej absentuje akýkoľvek právny respektívne skutkový základ. Žalobcovia majú za to, že prvostupňové rozhodnutie, vyčerpávajúco odôvodnené na 31 stranách a rešpektujúce právny názor plynúci z unesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 5Co/167/2018, zo dňa 31.12.2018, je vecne správne, obsahujúce odpovede na všetky relevantné otázky, ktorých zodpovedanie bolo po vrátení veci odvolacím súdom nevyhnutné a rozhodujúce. V uznesení Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 5Co/167/2018, zo dňa 31.12.2018 (ďalej aj ako „uznesenie KS BA“) na základe zisteného skutkového stavu a náležitého právneho posúdenia Krajský súd v Bratislave vyslovil záväzný právny názor, že žalobcovia majú voči žalovanému nárok nie len na náhradu nemajetkovej ujmy za stratu radosti z dovolenky ale aj právo na zľavu z ceny zájazdu. Úlohou OS BA II po vrátení veci odvolacím súdom, bolo preto v podstate len rozhodnúť o adekvátnej a primeranej výške zľavy z ceny zájazdu v prospech žalobcov. Táto otázka bola zo strany OS BA II v rámci prvostupňového rozhodnutia zodpovedaná jasne, zrozumiteľne a určito, pričom pri jej výpočte vychádzal jednak z inštitútov uplatňovaných v rámci ustálenej rozhodovacej praxe súdov v obdobných prípadoch, ako aj z náležite zisteného skutkového a právneho stavu. Nadväzujúc na uvedené žalobcovia dopĺňajú, že príslušný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia príslušného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie. Záverom žalobcovia uvádzajú, že odvolanie žalovaného možno považovať za nanajvýš nedôvodné a účelové, snažiac sa len oddialiť meritorne (konečné) rozhodnutie vo veci, a tým dosiahnuť elementárnej spravodlivosti. Obsahom odvolania žalovaného je v podstate len niekoľko krát recyklovaná argumentácia, ktorá nemá žiadnu oporu v skutkovom a právnom stave veci. Zároveň ako už bolo uvedené vyššie, účelom súdneho konania po vrátení veci odvolacím súdom, bolo v podstate rozhodnúť len a výlučne o výške zľavy z ceny zájazdu, keď všetky ostatné právne a skutkové otázky boli v rámci dvojinštancného súdneho konania náležite zistené, zodpovedané a uzatvorené. Nad rámec uvedeného žalobcovia poukazujú aj na návrh žalovaného v rámci mimosúdneho konania, kde bola z jeho strany žalobcom ponúknutá istá finančná kompenzácia z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ako aj zľavy z ceny zájazdu, ktorá ale bola nedostatočná a preto nemohla byť zo strany žalobcov akceptovaná. Avšak týmto krokom žalovaný uplatňovaný nárok žalobcov čo do právneho dôvodu v celom rozsahu nepopierateľným spôsobom uznal.

20. Ďalšie vyjadrenia súdu zaslané neboli.

21. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného vo veci samej nie je opodstatnené, avšak odvolanie žalovaného v rozsahu rozhodnutia o trovách konania opodstatnené je.

22. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

23. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

24. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí postupoval v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP, ktorý tento vyjadril v predošlom zrušujúcom rozhodnutí č.k. 5Co/167/2018-314 zo dňa 31.12.2018., a vykonal potrebné dôkazy na riadne zistenie skutkového stavu.

25. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

26. Podľa § 152 CSP hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

27. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

28. Pokiaľ sa jedná o námietku premlčania, ktorú si uplatnil žalovaný v rámci svojho odvolania, odvolací súd túto neakceptoval. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že Civilný sporový poriadok upravuje podmienky, za splnenia ktorých možno uplatniť námietku premlčania až v odvolacom konaní odlišným a prísnejším spôsobom ako OSP. Zatiaľ, čo ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa zaoberalo skutočnosťami a dôkazmi, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa a netýkalo sa námietky premlčania, ktorá nepatrí medzi skutočnosti a dôkazy, týkajúce sa skutkových tvrdení alebo aplikácie práva, ale je námietkou právnou, ustanovenie § 366 v spojení s ust. § 149 a § 152 CSP medzi novoty v odvolacom konaní zahŕňa aj hmotnoprávnu námietku, ktorou je okrem iného aj námietka premlčania. Od nadobudnutia účinnosti CSP možno v odvolacom konaní vzniesť námietku premlčania (ako hmotnoprávnu námietku patriacu medzi prostriedky procesnej obrany a procesného útoku) iba za splnenia predpokladov uvedených v ustanovení § 366 CSP (viď Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Obdo/65/2017 zo dňa 28.6.2018). Vzhľadom na uvedené, keďže námietku premlčania posudzuje odvolací súd ako prostriedok procesnej obrany upravený v § 152 CSPP, uplatnenie ktorého zákon v ustanovení § 366 CSP nepripúšťa, nakoľko v danom prípade nemožno konštatovať, že odvolateľ nemohol prostriedok procesnej obrany bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

29. Odvolaním napadol žalovaný taktiež rozhodnutie súdu prvej inštancie do trov konania, pričom žalovaný poukazuje na to, že žalobca 1/ v priebehu konania v časti späťvzal svoju žalobu a súd prvej inštancie konanie v časti zastavil.

30. Žalobca si žalobou zo dňa 27.02.2015 nárokoval na súde od žalovaného zaplataenie sumy 1.500 eur s príslušenstvom. Uznesením súdu prvej inštancie č.k. 15C/105/2015-126 zo dňa 21.12.2015 súd pripustil vstup žalobkyne 2/ do konania a v časti žaloby žalobcu o zaplataenie 1000 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 11.11.2014 do zaplataenia konanie zastavil. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie priznal žalobcovi 1/ plný nárok na náhradu trov konania.

31. Vzhľadom na uvedené nie je možné súhlasiť s rozhodnutím súdu prvej inštancie priznať žalobcovi 1/ voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

32. Žalobca žaloval sumu 1.500 eur, súd prvej inštancie mu priznal sumu 500 eur. Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru úspechu vo veci. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi 500 eur zo v žalobe žalovaných 1.500 eur, teda úspech žalobcu v konaní predstavuje 33,3%. Úspech žalovaného predstavuje 66,6%., vzhľadom na čo celkový úspech žalovaného voči žalobcovi 1/ je v konaní v pomere 33,3% (66,6% - 33,3%). Žalovanému je preto potrebné priznať voči žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov konania vo výške 33,3%.

33. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania zmenil podľa § 388 C.s.p., tak že žalovanému priznal voči žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,3%. Nárok na náhradu trov konania žalobkyne 2/ voči žalovanému zostáva zachovaný a teda vo výške 100%.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní odvolací súd priznal úspešným žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% nakoľko vo veci samej rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).